THEOLOGISCH-PHILOSOPHISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Österreich (Admont?), 12. bis 13. Jh. Seite 110r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

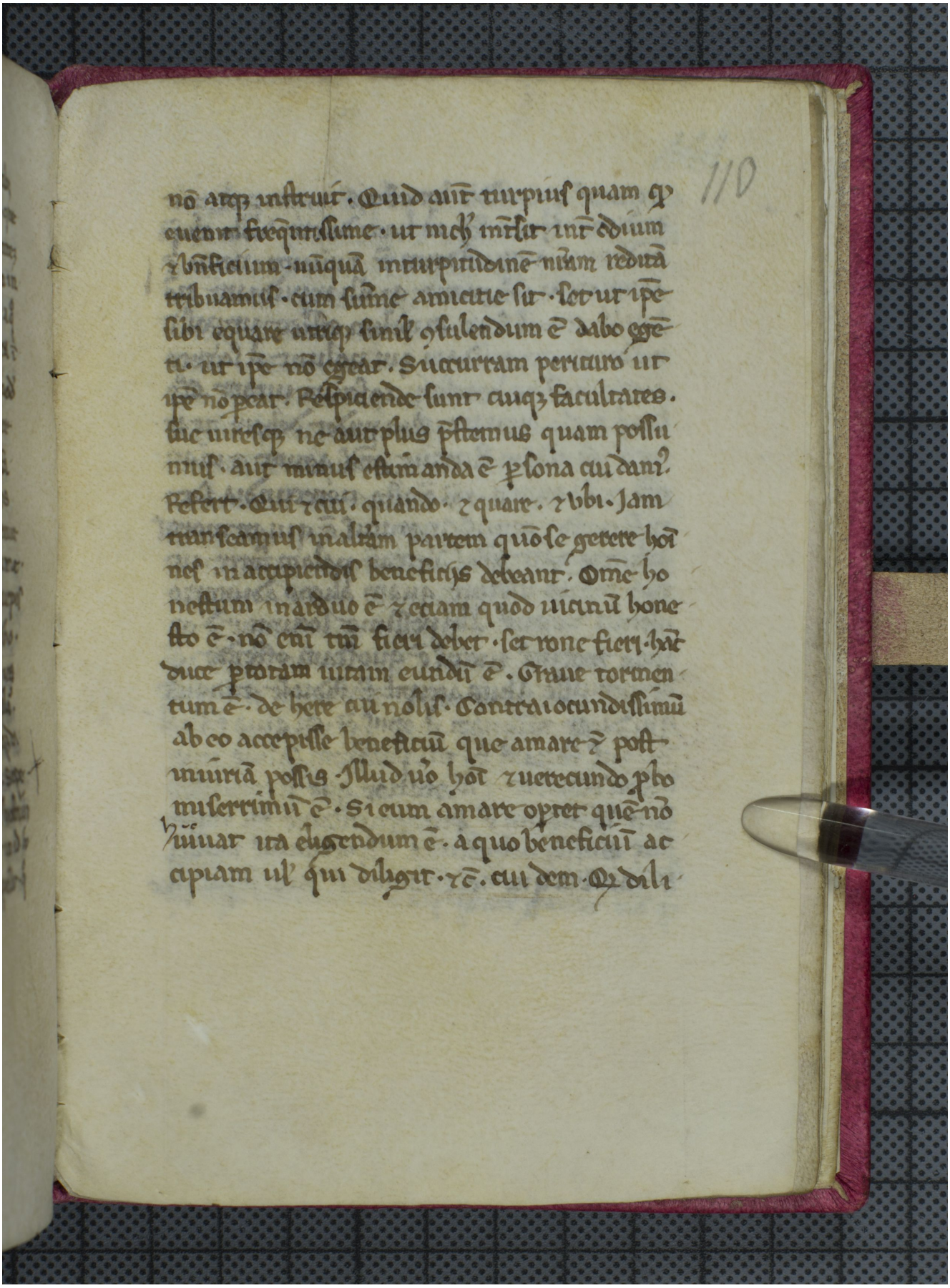

nō atq; instruit. Quid aut̄ turpius quam q̄
euenit frequentissime. ut nich̄ intersit int̄ odium
⁊ bn̄ficium. nūquā in turpitudinē nr̄am reditā
tribuamus. cum sūme amicitie sit. set ut ipē
sibi equare utriq; simil' ꝯsulendum ē dabo egē
ti. ut ipē nō egeat. Succurram perituro ut
ipē nō pereat. Respiciende sunt cuiq; facultates.
sue uiresq; ne aut plus p̄stemus quam possu
mus. aut minus estimanda ē p̄sona cui damꝰ.
Refert. Qui ⁊ cui. quando. ⁊ quare. ⁊ ubi. Iam
transeamus in altam partem quō se gerere hoī
nes in accipiendis beneficijs debeant. Omē ho
nestum in arduo ē ⁊ etiam quod uicinū hone
sto ē. nō enī tm̄ fieri debet. set rone fieri. hāc
duce p̄ totam uitam eundū ē. Graue tormen
tum ē. de here cui nolis. Contra iocundissimū
ab eo accepisse beneficiū que amare ⁊ post
iniuriā possis. Illud uō hoī ⁊ uerecundo p̄bo
miserrimū ē. Si eum amare oportet quē nō
huiuat ita eligendum ē. a quo beneficiū ac
cipiam ul' qui diligit. ⁊c̄. cui dem. Q̄ dili